ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలో

అగ్నిప్రమాదం

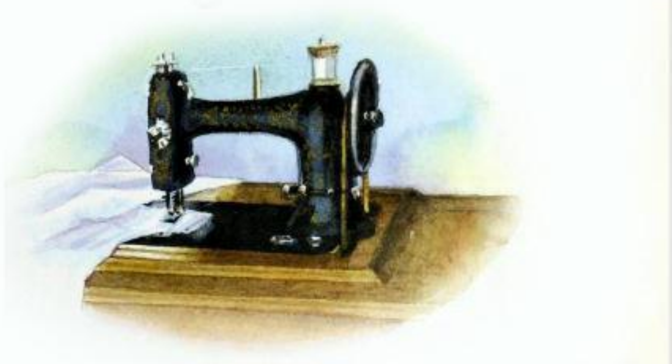


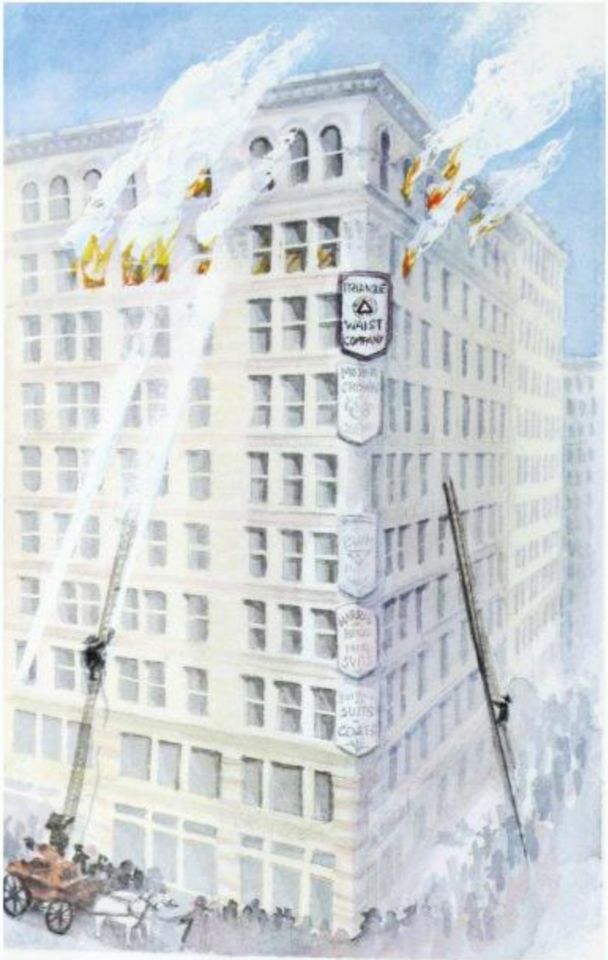
హోలీ లిటిల్‌ఫీల్డ్

బొమ్మలు : మేరీ ఓ'కీఫ్ యంగ్

ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలో

అగ్నిప్రమాదం





ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలో

అగ్నిప్రమాదం

రచయిత మాట

1900ల ప్రారంభంలో, ప్రపంచంలో మరెక్కడా లేనంతగా న్యూయార్క్ నగరంలో రెడీమేడ్ దుస్తుల కర్మాగారాలు ఉండేవి. ఈ కర్మాగారాల్లోని కార్మికులు చాలా తక్కువ జీతానికి, ఎక్కువ గంటలు కష్టపడి పనిచేసేవారు—కొన్నిసార్లు వారానికి ఏడు రోజులు, రోజుకు 10 గంటలకు పైగా పనిచేసేవారు. ఈ కార్మికులలో చాలామంది ఇతర దేశాల నుండి ఇటీవలే వచ్చినవారు, మరియు వారికి ఇలాంటి కర్మాగారాల్లో మాత్రమే ఉద్యోగాలు దొరికేవి. ఒకవేళ వారు అక్కడ పని చేయకపోతే, వారి కుటుంబాలకు ఆహారం, బట్టలు, లేదా కనీసం అద్దె చెల్లించడానికి కూడా డబ్బు ఉండేది కాదు.

ఫ్యాక్టరీలలో పరిస్థితులు అసహ్యకరంగా మరియు తరచుగా చాలా ప్రమాదకరంగా ఉండేవి. ఆ రోజుల్లో, కార్మికులకు సురక్షితమైన పని ప్రదేశాలను కల్పించే చట్టాలు చాలా తక్కువగా ఉండేవి. ఫ్యాక్టరీలు రద్దీగా, అపరిశుభ్రంగా ఉండేవి, వాటిలో సరైన వెలుతురు, గాలి ప్రసరణ ఉండేవి కావు. చాలా భవనాలలో అగ్ని ప్రమాదాల నుండి తప్పించుకునే మార్గాలు ఉండేవి కావు. ఫ్యాక్టరీ యజమానులు తమ కార్మికుల భద్రత కంటే డబ్బు సంపాదించడం గురించే ఎక్కువగా పట్టించుకుంటున్నట్లు అనిపించేది

ట్రయాంగిల్ షర్ట్‌వేస్ట్ కంపెనీ న్యూయార్క్ నగరంలోని వాషింగ్టన్ ప్లేస్ మరియు గ్రీన్ స్ట్రీట్ కూడలిలో ఉన్న ఆష్ భవనంలోని 8వ, 9వ మరియు 10వ అంతస్తులలో ఉండేది. తూర్పు యూరప్, రష్యా మరియు ఇటలీ నుండి వలస వచ్చిన మహిళలు మరియు బాలికలతో సహా 600 మందికి పైగా ప్రజలు ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తూ, "షర్ట్‌వేస్ట్స్"అని పిలువబడే ఫ్యాన్సీ మహిళల బ్లౌజులను ఉత్పత్తి చేసేవారు.

బ్లౌజులను పలుచని పత్తి లేదా నార బట్టతో తయారు చేసేవారు. ఈ వస్త్రం ఎంత సున్నితమైనదంటే, అది కాగితం కంటే కూడా తేలికగా మండిపోయేది. అయినప్పటికీ, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు అగ్ని భద్రతపై ఏమాత్రం శ్రద్ధ పెట్టలేదు. పనికిరాని గుడ్డ బేళ్ల పక్కనే కుట్టు మిషన్ నూనె డబ్బాలు పడి ఉండేవి. అత్యంత త్వరగా మండిపోయే నమూనాలు పైకప్పు నుండి తీగలకు వేలాడుతూ ఉండేవి, మరియు కార్మికులను అక్కడ ధూమపానం చేయడానికి అనుమతించేవారు. అగ్నిమాపక మాక్ డ్రిల్స్ ఎప్పుడూ నిర్వహించలేదు, మరియు భవనంలోని ఒకే ఒక్క పాత ఫైర్ ఎస్కేప్‌ను మొదటి అంతస్తుకు పైన రెండు అంతస్తుల తర్వాత మూసివేశారు. కార్మికులు దీని గురించి పదేపదే ఫిర్యాదు చేశారు—మరియు తమ భద్రతా డిమాండ్‌ను నెరవేర్చాలని కోరుతూ సమ్మె కూడా చేశారు. అయినప్పటికీ, ఆ భవనాన్ని అగ్ని నిరోధకమైనదిగా ప్రకటించారు మరియు అది ఎల్లప్పుడూ అగ్ని భద్రతా తనిఖీలలో ఉత్తీర్ణత సాధించింది.

1911, మార్చి 25వ తేదీ శనివారం నాడు, ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలోని ఎనిమిదో అంతస్తులో అగ్నిప్రమాదం సంభవించింది. ఆ మంటల్లో చిక్కుకున్న ఇద్దరు యువతుల కథ ఇది. ఇందులోని పాత్రలు కల్పితమైనప్పటికీ, ఆ ఘోరమైన అగ్నిప్రమాదం నుండి అదృష్టవశాత్తు తప్పించుకున్న వారి నిజమైన జ్ఞాపకాల ఆధారంగా



మార్చి 25, 1911

మిన్నీ లెవిన్ తన భవనం మెట్ల నుండి వీధిలోకి పరిగెత్తింది.

న్యూయార్క్ నగరంలో వసంతకాలం త్వరలో రానుంది.

కానీ బయట ఇంకా చలిగానే ఉంది.

మిన్నీ ఈరోజు పనికి త్వరగా బయలుదేరింది.

సూర్యుడు ఇంకా ఉదయించలేదు.

ఆమెతన చేతులను ఒకదానికొకటి రుద్దుకున్నాడు.

ఆమె చలి కాచుకోవడానికి వీలైనంత వేగంగా నడిచింది.



వీధిఅంతా దాదాపు ఖాళీగా ఉంది.

మిన్నీ చూసిన దుకాణాలన్నీ మూసి ఉన్నాయి.

ఆరోజు శనివారం మరియు యూదుల పండుగ



మిన్నీ పొరుగువారికి ఆరోజు విశ్రాంతి దినం.

కానీ చాలా కర్మాగారాలు శనివారాల్లో మూసివేయబడలేదు.

మినీ ట్రయాంగిల్ షర్ట్‌వేస్ట్ కంపెనీలో పనిచేసింది

ఆ కంపెనీ 'షర్ట్‌వేస్ట్‌లు' అని పిలవబడే ఫ్యాన్సీ బ్లౌజులను తయారు చేసింది.

మిన్నీ 10 సంవత్సరాల వయస్సులో ఫ్యాక్టరీలో పని చేయడం ప్రారంభించింది.

ఆ తర్వాత, కుట్టిన బ్లౌజులకు వేలాడుతున్న వదులైన దారాలను కత్తిరించడం అతని పని.

ఆమె వయసున్న చిన్నపిల్లలు ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేసి ఉండకూడదు

అందుకే ఇన్‌స్పెక్టర్ వచ్చినప్పుడల్లా, మిన్నీ బట్టలున్న ఒక పెద్ద పెట్టెలో దాక్కునేది.

ఆమె వయసున్న ఇతర అమ్మాయిలు కూడా అలాగే చేశారు.

మిన్నీ మరియు ఆమె ప్రాణ స్నేహితురాలు ఔసా ఒకే కంపార్ట్‌మెంట్‌లో దాక్కునేవారు

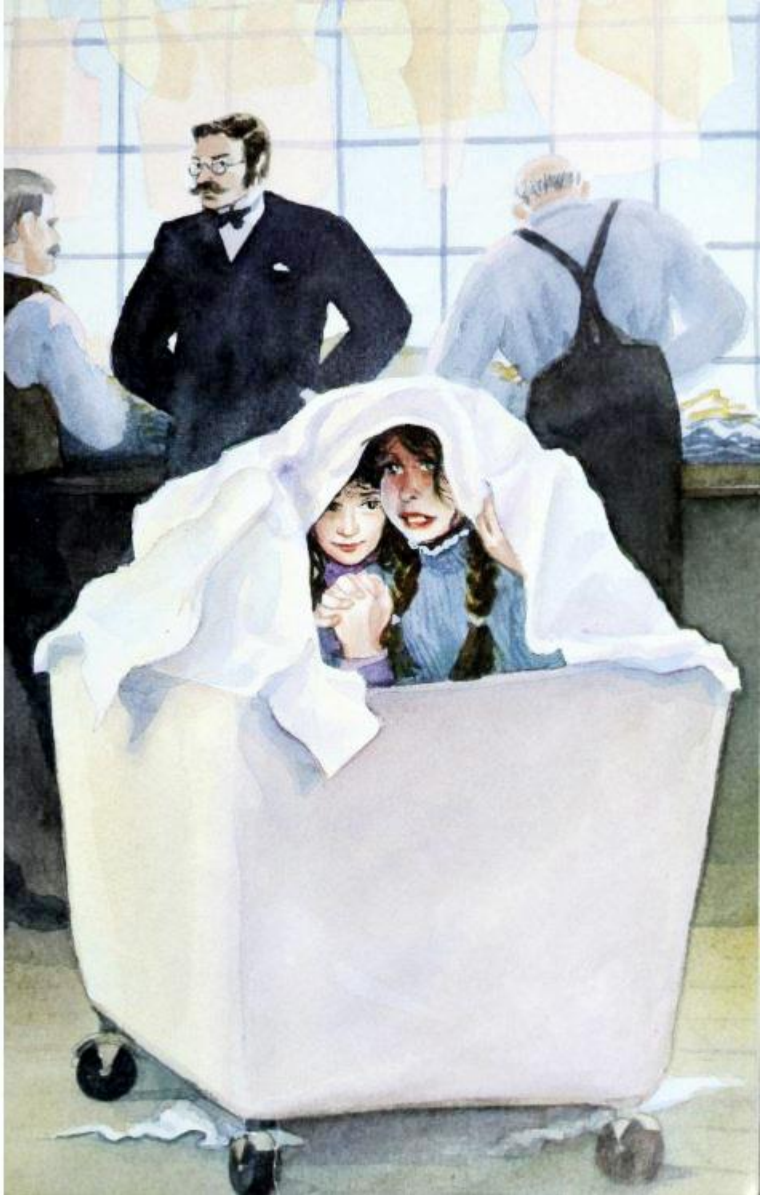
ఇన్‌స్పెక్టర్‌కు దొరికిపోతే తన ఉద్యోగం పోతుందని ఆమెకు తెలుసు.

కానీ ఇప్పుడు మిన్నీకి 14 ఏళ్లు.

ఇప్పుడు ఆమె దాక్కోవాల్సిన అవసరం లేదు.

ఇప్పుడు ఆమె కి ఫ్యాక్టరీలో మరింత ముఖ్యమైన పని అప్పగించారు.

మిన్నీ మరియు ఔసా ఇద్దరూ కుట్టు మిషన్లను నడిపేవారు

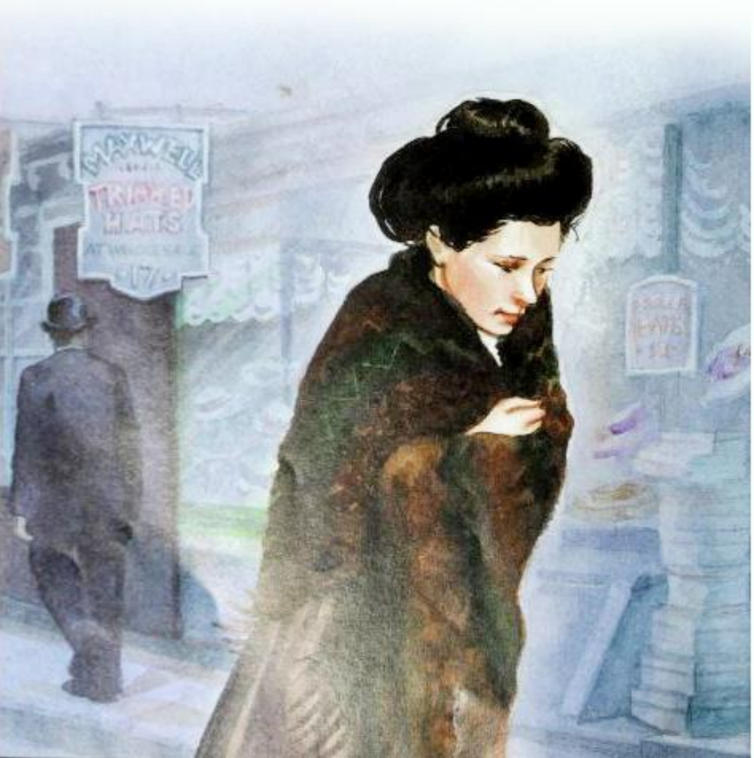


ఆమె7:15 గంటలకు పనిలో ఉండాలి.

కొన్నిసార్లు 10 గంటల తర్వాత, సాయంత్రం 5:00 గంటల తర్వాత కూడా అతని పని పూర్తి అయ్యేది కాదు.

ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీ వాషింగ్టన్ ప్లేస్ మరియు గ్రీన్ స్ట్రీట్ కూడలిలో ఉండేది.





ఫ్యాక్టరీ ఆమె ఇంటికి చాలా దూరంగా ఉండేది.

కానీ మిన్నీకి నడవడం ఇష్టం.

నడుస్తున్నప్పుడు ఆమెకి టెసాతో మాట్లాడే అవకాశం దొరికింది.

టెస్సా తన స్నేహితురాలని తెలిస్తే మిన్నీ తండ్రికి కోపం వస్తుంది.

మిన్నీ తండ్రి పోలాండ్‌లో పెరిగాడు.

ఒక యూదు అమ్మాయి ఒక కాథలిక్ అమ్మాయితో ఎప్పటికీ స్నేహం చేయలేదు.

కానీ నాన్నకు ఇది ఇంకా అర్థం కాలేదు.

అమెరికాలో పరిస్థితులు చాలా భిన్నంగా ఉండేవి.



అప్పుడు మిన్నీ టెసా వీధిలోకి
ప్రవేశించడానికి వెనుతిరిగింది

టెస్సా నివసించే ఇటాలియన్
ప్రాంతంలో, ఆదివారం పవిత్రమైన రోజు.

అందుకే శనివారం అక్కడ దుకాణాలు
తెరిచి ఉన్నాయి.

వీధుల్లోని ప్రజలు ఆ రోజు పనుల కోసం
సిద్ధమవుతూ తీరిక లేకుండా ఉన్నారు.

టెస్సా తన భవనం ముందు
ఎదురుచూస్తూ ఉంది.

ఆమె మిన్నీని చూసి నవ్వింది.

"ఈ ఉదయం నువ్వు రావేమోనని
భయపడ్డాను,"అంది టెసా. "ఈ రోజు
చాలా చలిగా ఉంది. నువ్వు ఈరోజు
ట్రామ్‌లో వస్తావనుకున్నాను."

"లేదు,"అంది మినీ. "నేను నీతో పాటు
రావాలనుకున్నాను."

ఫ్యాక్టరీలో, ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు లిఫ్టులో తొమ్మిదో అంతస్తుకు వెళ్లారు.

అప్పుడు ఆమె తన ఉన్ని కోటును తీసివేసి పనిగదిలోకి వెళ్లింది.

7:30 కి కరెంట్ తిరిగి వచ్చింది.

అప్పుడు కుట్టు మిషన్లు ఝుమ్మని శబ్దం చేయడం మొదలుపెట్టాయి.

తాము ఒక పెద్ద తేనెపట్టులో ఉన్నట్లు వారికి అనిపించింది.

అక్కడ శబ్దం ఎంత ఎక్కువగా ఉందంటే, మిన్నీ మరియు బెసా ఒకరి మాట ఒకరు వినాలంటే గట్టిగా అరవాల్సి వచ్చింది.

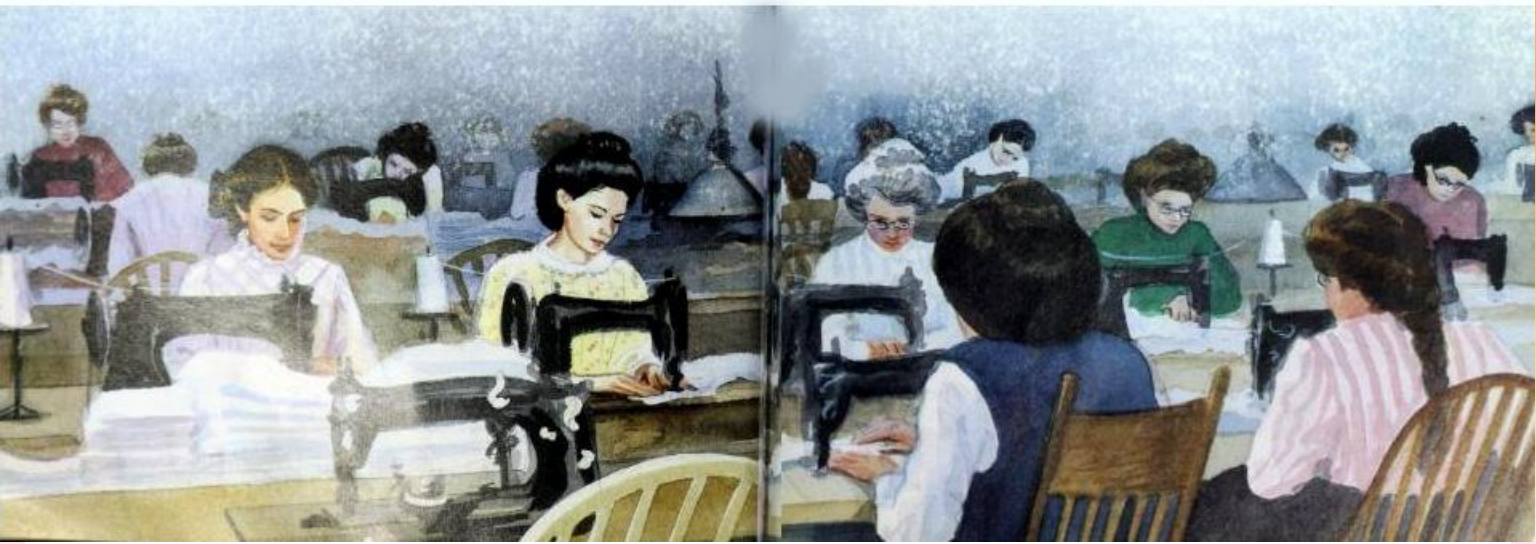
కానీ దానివల్ల ప్రయోజనం లేదు, ఎందుకంటే అక్కడ మాట్లాడటానికి అనుమతి లేదు.

ఆ పెద్ద గది బల్లల వరుసలతో నిండి

ప్రతి బల్ల మీద కుట్టు మిషన్లు వరుసగా ఉన్నాయి.

యంత్రాలను నడుపుతున్న యువతులు, మహిళలు కలిసి కూర్చున్నారు.

ఆ గది ఎంత రద్దీగా ఉందంటే, కొన్నిసార్లు పనివాళ్ల భుజాలు ఒకదానికొకటి తగిలేవి.



నేలంతా గుడ్డ ముక్కలు, చొక్కా నమూనాలతో నిండి ఉంది

పూర్తయిన పని పైకప్పుకు వేలాడుతూ

కుట్టు మిషన్ నూనె అంతటా ఉంది.

అగ్నిప్రమాదం సులభంగా సంభవించవచ్చని అందరికీ తెలుసు.

మిన్నీ అక్కడ పని చేయడం మొదలుపెట్టినప్పటి నుండి అక్కడ రెండు చిన్న అగ్నిప్రమాదాలు జరిగాయి.

పరిష్కారమయ్యే వరకు పని చేయబోమని కొందరు కార్మికులు చెప్పారు.

ఆ తర్వాత యజమానులు ఫ్యాక్టరీని సురక్షితంగా చేస్తామని వాగ్దానం చేశారు.

కానీ అతను తన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోలేదు.



మిన్నీ చాలా జాగ్రత్తగా పని చేయాల్సి వచ్చింది.

ఆమె జాగ్రత్తగా పని చేయకపోతే, ఆమె వేలు కుట్టు మిషన్ సూది కింద ఇరుక్కుపోవచ్చు.

లేదా ఆమె కుట్టేటప్పుడు ఆ పలుచని పత్తి వస్త్రాన్ని చింపవచ్చు.

మిన్నీ వారానికి కేవలం ఆరు డాలర్లు మాత్రమే సంపాదించింది.

కానీ ఆమె ఏదైనా బట్టను చింపినా లేదా తన సూదిని విరగ్గొట్టినా ఆమెడబ్బులో కోత విధించబడుతుంది.

మిన్నీ సంపాదించిన ప్రతి పైసా ఆమె కుటుంబానికి అవసరమైంది.

ఆమె ఇంటి అద్దె చెల్లించి, ఆహారం కొనవలసి వచ్చింది.

మిన్నీ తన సోదరుల్లాగే పాఠశాలకు వెళ్లాలని కోరుకుంది.

కానీ దానికి ఇంట్లో సరిపడా డబ్బు లేదు.

మిన్నీ తండ్రి ఓడలో పోర్టర్‌గా పనిచేస్తూ, సరుకులు ఎక్కించే పని చేసేవాడు.

అతని తల్లి ఇంట్లో కుట్టుపని చేసి కొంత డబ్బు సంపాదించేది.

కానీ మిన్నీకి అంత సంపాదన ఉన్నప్పటికీ, ఆమె కుటుంబం చాలా పేదది.





సుమారు 5:00 గంటల సమయం.

కుట్టు యంత్రాలను ఆపివేశారు.

కార్మికులు ఇంటికి వెళ్ళడానికి సిద్ధమవుతున్నారు.

అకస్మాత్తుగా, మిన్నీకి గాజు పగిలిన శబ్దం వినిపించింది.

"మంటలు!"అని ఎవరో అరిచారు.

మిన్నీ పైకి చూసి గట్టిగా అరిచింది.

ఆమె కిటికీలలో మంటలను చూసింది

మంటలు వేగంగా వ్యాపిస్తున్నాయి.

గదిలోని బట్టల కుప్ప

మిన్నీ ఇంతకు ముందు చూసిన మంటల కన్నా ఈ మంట చాలా పెద్దది.

నెమ్మదిగా గది పొగతో నిండిపోసాగింది.

ప్రజలు మంటల నుంచి తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించారు.

కానీ కుట్టు మిషన్ల మధ్య ఉన్న స్థలం చాలా ఇరుకుగా ఉంది, సామానులతో నిండి ఉండేది.

అక్కడ నుండి వెళ్ళడం కష్టంగా ఉండేది.

కొంతమంది మహిళలు బల్లల మీదుగా దూకడానికి ప్రయత్నించారు.

కానీ ఆమె కుట్టు మిషన్ల మీద, బట్టల మీద జారి పడిపోయింది.

జనం తోసుకుంటూ, కేకలు వేస్తున్నారు.

మిన్నీ టెసా వైపు చూసింది.

టెస్సా ఎంత భయపడిందంటే కనీసం కదలలేకపోయింది.

మినీ తన స్నేహితురాలి చేయి పట్టుకుంది.

"ఈ దారిలో!"అని ఆమె అరిచింది.

మిన్నీ కింద పడిపోయి, ఆ తర్వాత చేతులు, మోకాళ్ల మీద పాకుతూ బల్ల కిందకు వెళ్లడం మొదలుపెట్టింది.

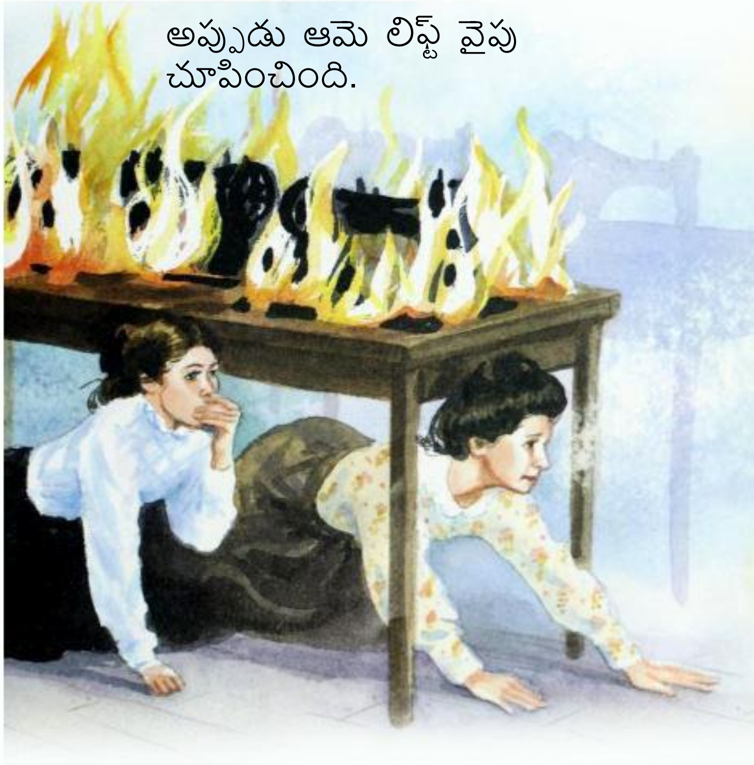
టెస్సా ఆమె ని అనుసరించింది.

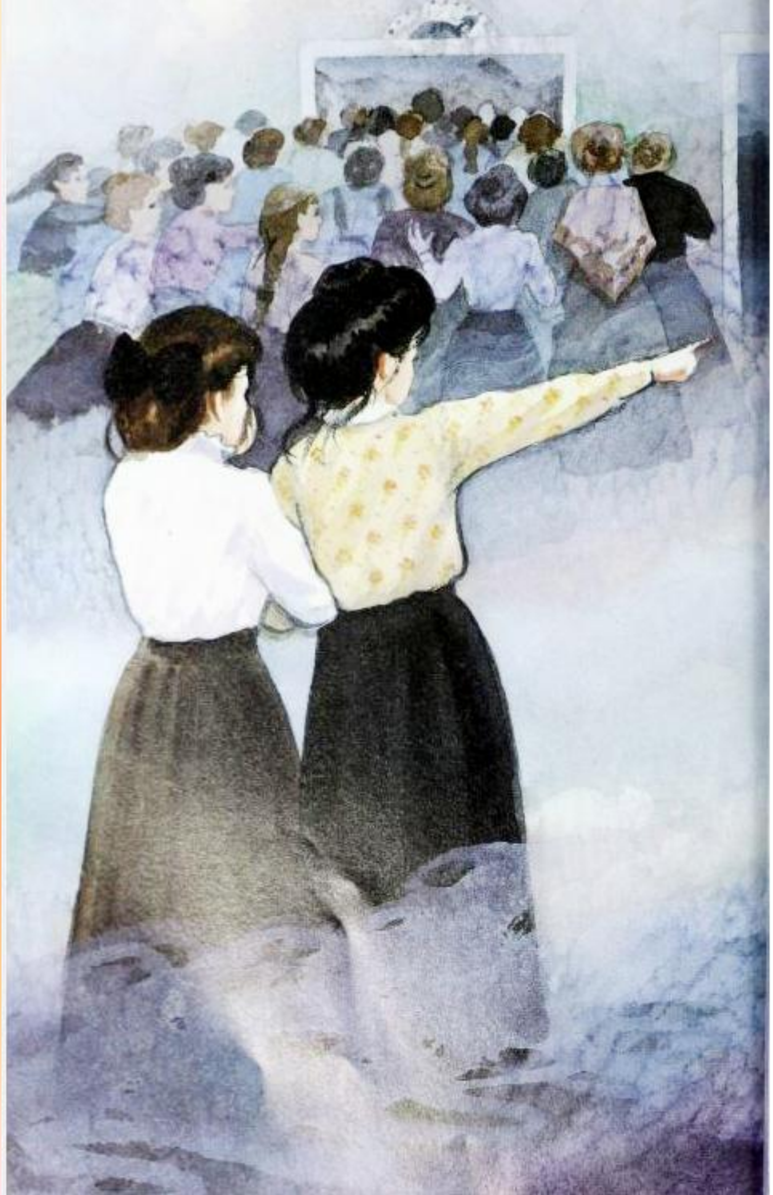
కుర్చీలు, బల్లల కాళ్ల మధ్య నుండి దూరి వెళ్లడం వారికి కష్టంగా ఉంది.

కానీ చివరికి, ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు ఆ పెద్ద గది అంచుకు చేరుకున్నారు.

"ముందుకు వెళ్ళండి!"అని మిన్నీ అరిచింది.

అప్పుడు ఆమె లిఫ్ట్ వైపు చూపించింది.





అప్పటికే డజన్ల కొద్దీ మహిళలు లిఫ్ట్ ముందు నిలబడి ఉన్నారు.

తలుపు తెరుచుకోగానే, దాదాపు
అందరూ
ఒకేసారి లిఫ్ట్‌లోకి ప్రవేశించడానికి ప్రయత్నించారు.

ఒకేసారి 10 మందిని మాత్రమే తీసుకెళ్లగలదు.

మిన్నీ మరియు టెసా 30 మందికి పైగా మహిళలు కలిసి ఎలివేటర్‌లోకి ప్రవేశించడం చూశారు.

కొంతమంది ఎంతగా భయపడ్డారంటే, తమను తాము కాపాడుకోవడానికి ఇతరుల కాళ్లను తొక్కారు.

"లిఫ్ట్‌కి బదులుగా మెట్లు ఎక్కి చూద్దాం,"అని మిన్నీ అంది.

పొగ మిన్నీ కళ్ళను, గొంతును మండించింది.

ఆమెకు సరిగ్గా కనపడలేదు.

అకస్మాత్తుగా మిన్నీకి ఏదో అనిపించింది.

ఆమె కి తన కాళ్ళ దగ్గర ఏదో మండుతున్నట్లు అనిపించింది.

ఆమె కిందకి చూసి గట్టిగా అరిచింది.

ఆమె దుస్తులకు నిప్పు అంటుకుంది!

మిన్నీ వెనక్కి తిరిగి, తన చేతులతో మంటలను కొట్టి ఆర్పడానికి ప్రయత్నించింది.

టెస్సా సహాయం కోసం కేకలు వేసింది.

కానీ మంటల శబ్దం వల్ల ఆమె స్వరం ఎవరికీ వినిపించలేదు.

ఆమె మిన్నీని కాపాడాల్సి వచ్చింది!

అప్పుడు టెసా గోడకు వేలాడుతున్న ఒక నీళ్ల బకెట్‌ను చూసింది.

ఆమె వెంటనే బకెట్ పట్టుకుని మిన్నీ మీద నీళ్ళు పోసింది.

దాంతో మంటలు ఆరిపోయాయి.



"నీకు పర్వాలేదా ?"అని టెసా అరిచింది.

మినీ ముఖం కన్నీళ్లతో నిండిపోయింది.

కానీ ఆమె తల ఊపింది.

"అయితే పదండి!"అని టెసా అరిచింది.

మనం ఇక్కడి నుండి బయటపడాలి!





మెట్ల ద్వారం ముందు కూడా జనం గుమిగూడారు.

"ఆ తలుపు తాళం వేసి ఉంది!"అని ఒక మహిళ అరిచింది.

అతడు పిడికిళ్లతో తలుపును బాదాడు.

వారు మమ్మల్ని లోపల బంధించారు.

అప్పుడు ఫోర్‌మాన్ ఎప్పుడూ ఆ తలుపు మూసి ఉంచుతాడని మిన్నీకి గుర్తొచ్చింది.

షిఫ్ట్ ముగిసేలోపు, ఏ కార్మికుడూ ముందుగా ఇంటికి వెళ్లడానికి ప్రయత్నించడం గానీ, ఏమైనా దొంగిలించడం గానీ చేయలేదని యజమాని నిర్ధారించుకోవాలనుకున్నాడు.

ఇప్పుడు ఆ మూసివున్న తలుపు, కార్మికులు మంటల నుండి తప్పించుకోకుండా అడ్డుకుంటోంది.

పొగ మరింత దట్టంగా మారుతోంది.

ప్రజలు దగ్గుతూ ఉన్నారు.

ఆమె ఊపిరి తీసుకొనలేక పోతుంది.

వారిలో కొందరు కిటికీల వైపు పరుగెత్తి అద్దాలు పగలగొట్టారు.

ఆమె బయటకు దూకి మంటల నుండి తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించింది.

కానీ వారు నేల నుండి తొమ్మిది అంతస్తుల ఎత్తులో ఉన్నారు.

అంత ఎత్తు నుండి ఎవరూ దూకి బ్రతకలేరని మిన్నీకి తెలుసు.

"మనం ఇంకో మెట్లదారిలోంచి కిందకి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నిద్దాం!"అని టెసా అరిచింది.

వారు పొగలోంచి పాకుతూ రెండవ మెట్లదారి వద్దకు చేరుకున్నారు.

అదృష్టవశాత్తు, అక్కడ తలుపు తెరిచే ఉంది.

వారు మెట్లపై నుండి కిందకి పరిగెత్తారు.

అకస్మాత్తుగా, ఆమె ముందు మెట్ల కింద మంటను చూసింది.

"టెస్సా, పైకి తిరిగి రా,"అని మిన్నీ అరిచింది. "పైకప్పు మీదకి ఎక్కు!"

వారు వెనక్కి తిరిగి మెట్లపైకి వీలైనంత వేగంగా పరిగెత్తారు.

మెట్లు ఇప్పుడు కొలిమిలా వేడిగా ఉన్నాయి.

వారు పైకి ఎక్కుతూ ఆయాసపడ్డారు.

టెస్సా జారి పడిపోయింది.

కానీ మిన్నీ అతని చేయి పట్టుకుని చివరి కొన్ని మెట్లు ఎక్కడానికి సహాయం చేసింది.

వారు చివరకు తలుపు ద్వారా పైకప్పును చేరుకున్నారు.





అక్కడ మిన్నీ మరియు టెసా
స్వచ్ఛమైన గాలిని గట్టి గా
పీల్చుకున్నారు.

"అమ్మాయిలారా, ఇక్కడికి రండి,"అని
ఎవరో అన్నారు.

మరికొందరు కూడా డాబా మీదకు
పరుగెత్తారు.

వారు భవనం అంచున నిలబడి
ఉన్నారు.

దగ్గరలో ఒక విశ్వవిద్యాలయం ఉంది.

కొంతమంది విద్యార్థులు తమ భవనం
నుండి మండుతున్న భవనం పైకప్పు
మీదకు ఒక నిచ్చెనను దించారు.

"త్వరగా రండి!"అని విద్యార్థులు
అరిచారు.

అప్పుడు నువ్వు సురక్షితంగా ఉంటావు.

మిన్నీ భయపడింది.

కానీ ఆ మంటల నుండి
తప్పించుకోవాలంటే ఆ నిచ్చెన
ఎక్కాలని ఆమె కి తెలుసు.

విద్యార్థులు నిచ్చెనను పట్టుకుని స్థిరంగా ఉంచారు.

పైకప్పు మీద కూర్చున్న వాళ్ళు ఒక్కొక్కరుగా అవతలికి వెళ్ళిపోయారు.

మిన్నీ మెట్లు ఎక్కుతుండగా ఆమె చేతులు వణికిపోతున్నాయి.

"కిందికి చూడవద్దు,"అని విద్యార్థుల్లో ఒకరు అన్నారు.

మిన్నీ తన కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంది.

ఆమె కిందకి చూడటానికి భయపడింది.

మిన్నీ నిచ్చెనలోని ప్రతి మెట్టును జాగ్రత్తగా పట్టుకుంది.

చివరికి, ఆమె తన నడుము చుట్టూ రెండు చేతులు తో పట్టుకుంది

కొంతమంది విద్యార్థులు ఆమె ని మెట్లపై నుంచి పైకి లేపినప్పుడు కళ్ళు తెరిచింది

టెస్సా ఆమె వెనుక నడిచింది.

అప్పుడు మిన్నీ, టెసా విద్యార్థులతో కలిసి విశ్వవిద్యాలయ భవనం నుండి బయటకు వచ్చి వీధిలోకి వచ్చారు.





ప్రతిచోటా జనం ఉన్నారు.

పోలీసులు మంటలను చూడటానికి వస్తున్న ప్రజలను ఆపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు

వీధి మొత్తం అగ్నిమాపక దళానికి చెందిన పైపులు, నిచ్చెనలతో నిండిపోయింది.

అగ్నిప్రమాదంలో చాలా మంది గాయపడ్డారు.

కిటికీల నుండి దూకిన అమ్మాయిలలో చాలామంది కిందపడటం వల్ల చనిపోయారు.

అకస్మాత్తుగా బెసా తడబడి మిన్నీ చేతిని పట్టుకుంది.

"ఏమైంది, బెసా ?"అని మిన్నీ అడిగింది.

"మెట్లు ఎక్కుతుండగా నా చీలమండకు దెబ్బ తగిలింది,"అని బెసా చెప్పింది.

ఆమె కళ్లలో నీళ్లు నిండిపోయాయి.

నేను దాన్ని పట్టించుకోలేదు. కానీ ఇప్పుడు నేను ఇంకా ముందుకు నడవలేనేమో అనిపిస్తోంది. నేను ఇంటికి ఎలా వెళ్తాను ?

మిన్నీ తన స్నేహితురాలి పక్కన కూర్చుంది.

"చింతించకు, బెసా,"అంది మిన్నీ. "నేను నిన్ను ఇంటికి తీసుకువెళ్తాను."

అయితే, మిన్నీ ఆందోళన చెందింది.

తాను బెసాను ఎత్తుకుని ఇంటికి తీసుకువెళ్లలేనని ఆమెకు తెలుసు.



సరిగ్గా అప్పుడే, మిన్నీ తన పేరు పిలుస్తున్న ఒక స్వరాన్ని విన్నది.

ఆమె పైకి చూసింది.

అతను ఆమె తండ్రి.

అతను మిన్నీని ఎత్తుకుని కౌగిలించుకున్నాడు.

మిన్నీ తన తండ్రిని కౌగిలించుకుని ఏడవడం మొదలుపెట్టింది

ఆమె తన తండ్రి చేతుల్లో సురక్షితంగా ఉండటాన్ని ఇష్టపడింది.

"ఓ, నాన్నా, నేను చాలా భయపడ్డాను,"అంది ఆమె.

నాన్న మిన్నీ జుట్టును వెనక్కి దువ్వారు.

"మిన్నీ, చింతించకు. ఇప్పుడు అంతా బాగానే ఉంది,"అని అతను అన్నాడు.

నేను వీలైనంత వేగంగా వచ్చాను. నీ గురించి చాలా కంగారుపడ్డాను. ఇప్పుడు ఇంటికి వెళ్దాం.





"నాన్న,"అని మిన్నీ అంది.

నేను నా స్నేహితురాలు టెసాని ఇక్కడ వదిలి వెళ్ళలేను. ఆమె నడవలేదు. ఆమెను మల్బరీ స్ట్రీట్‌లోని ఇంటికి చేర్చడానికి నేను సహాయం చేస్తాను

మినీ తన తండ్రి వైపు చూసింది.

తన తండ్రి తన మీద కోపంగా ఉంటాడని ఆమెకు తెలుసు.

ఇటాలియన్ కాలనీకి వెళ్లవద్దని నాన్న అతడిని పదేపదే వారించాడు.

పాపా ఆమె ను ఏ క్యాథలిక్‌తోనూ మాట్లాడవద్దని కూడా నిషేధించాడు.

అతని తండ్రి ముఖంలో కోపం కనిపించింది.

"మిన్నీ," అన్నాడు. "ఆ అమ్మాయికి సహాయం చేయడానికి ఆమె సొంత వాళ్ళలో కొందరు వస్తారని నాకు నమ్మకం ఉంది."

"వద్దు నాన్న,"అంది మినీ. "టెస్సా నా స్నేహితురాలు. ఈరోజు ఆమె నా ప్రాణాన్ని కాపాడింది. నా దుస్తులకు నిప్పంటుకుంటే, ఆమె ఆర్పేసింది. దయచేసి నాన్న. ఆమెకు మన సహాయం చాలా అవసరం

"ఈ ఇటాలియన్ అమ్మాయి నిన్ను అగ్నిప్రమాదం నుంచి కాపాడిందా ?"అని తండ్రి అడిగాడు.

"అవును, నాన్న,"అంది మినీ.

మినీ తండ్రి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

అతను చాలా సేపటి వరకు టెసా వైపే చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

టెస్సా అతని వైపు చూసి నవ్వింది.

అప్పుడు అతను తన చేతిని చాచాడు.

"మిమ్మల్ని కలవడం నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది, అయ్యా,"అని ఆమె సిగ్గుగా చెప్పింది. "నా పేరు టెసా మొనెట్టి."

తన తండ్రి ముఖంలోని నిరాశ నెమ్మదిగా తొలగిపోవడాన్ని మిన్నీ గమనించింది.

నాన్న టెసా చేయి పట్టుకున్నాడు



"చాలా ధన్యవాదాలు, మిస్ మోనెట్టి, మీరు నా మిన్నీని కాపాడారు,"అన్నాడు అతను. "మిమ్మల్ని ఇంటికి చేర్చడానికి నేను తప్పకుండా సహాయం చేస్తాను."

"నిన్ను ఏ ఇబ్బందుల్లోకి నెట్టడం నాకు ఇష్టం లేదు,"అని టెసా అంది.

"అదేమీ సమస్య కాదు,"అని నాన్న బదులిచ్చారు. "స్నేహితుడికి సహాయం చేయడం నాకు సంతోషమే

అప్పుడు నాన్న కిందకు
వంగి ఔసాని జాగ్రత్తగా
ఎత్తుకున్నారు.

అప్పుడు వారు ఆమె ఇంటి
వైపు నడవడం
మొదలుపెట్టారు





ముగింపు మాటలు

అరగంటలోపే ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీలో 146 మంది కార్మికులు మరణించారు. వారిలో కొందరు 14 ఏళ్ల చిన్న వయసు వారు కూడా ఉన్నారు. చాలా మంది అగ్నిప్రమాదం, పొగ కారణంగా మరణించారు. 40 మందికి పైగా ఫ్యాక్టరీలోని ఎనిమిది, తొమ్మిది అంతస్తుల నుంచి కింద ఉన్న ఫుట్‌పాత్‌పైకి దూకి ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

ఆ తర్వాత, అలాంటి అగ్నిప్రమాదం ఎలా జరిగిందని ప్రజలు తీవ్ర ఆగ్రహానికి గురయ్యారు. అదనపు అగ్నిమాపక మెట్లు ఎందుకు లేవు ? తలుపులు ఎందుకు తాళం వేసి ఉన్నాయి ? ఇంత మంది ఎందుకు చనిపోవాల్సి వచ్చింది ? తదనంతరం జరిగిన విచారణలో, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు పూర్తిగా నిర్దోషులుగా తేలారు. ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీ అన్ని చట్టపరమైన భద్రతా అవసరాలను పాటించింది.

చట్టాలను మార్చాల్సిన అవసరం ఉందని చాలా మందికి స్పష్టమైంది. ఫ్యాక్టరీలలో ఫైర్ అలారాలు, అదనపు నిష్క్రమణ మార్గాలు, ఫైర్ ఎస్కేప్‌లు, మరియు మంటలపై ఆటోమేటిక్‌గా నీటిని చిమ్మే స్ప్రింక్లర్లు ఉండాలి. అగ్నిప్రమాదం జరిగినప్పుడు ఏమి చేయాలో, ఎలా తప్పించుకోవాలో కార్మికులకు తెలిసేలా వారు క్రమం తప్పకుండా ఫైర్ డ్రిల్స్ కూడా నిర్వహించాలి. ఫ్యాక్టరీ అగ్నిప్రమాదాలను పూర్తిగా నివారించడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు, కానీ బహుశా ట్రయాంగిల్ ఫ్యాక్టరీ అగ్నిప్రమాదం వల్ల మళ్లీ ఇన్ని మరణాలు సంభవించకపోవచ్చు.